

VERDI:

AIDA

Opera 4 felvonásban

Szövegét Ghislanon írta

Vezényel:

Vaszy Viktor
érdemes művész

Rendezte:

Mikó András

A király	— — — — —	Sinkó György
Amneris, a lánya	— — — — —	Zenaida Pally, a Bukaresti Operaház művésze
Radames	— — — — —	Luigi Ottolini, a Milánói Scala vendég- művésze
Aida	— — — — —	Margaret Tynes, a Milánói Scala vendég- művésze
Amonasro	— — — — —	Svéd Sándor Kossuth-díjas, kiváló művész
Ramfis, főpap	— — — — —	Szalma Ferenc
Főpapnő	— — — — —	Turján Vilma
Hírhozó	— — — — —	Sebestyén Sándor

Közreműködnek:

a Szegedi Nemzeti Színház ének-, tánc-, és zenekara,
a Szegedi Zenebarátok Kórusa, a Magyar Állami Opera-
ház ének- és balettkarának tagjai

Díszlettervező:

Varga Mátyas
Kossuth-díjas, érdemes művész

Jelmeztervező:

Márk Tivadar
Kossuth-díjas

A táncokat tervezte és betanította: Barkóczy Sándor

Karigazgató:

Szalay Miklós

A rendező asszisztense:

Kertész Gyula

Az előadás este 8 órakor kezdődik

Szeged nagyon sokat tesz a művészetért

A Vietnami Demokratikus Köztársaság művelődésügyi miniszterhelyettesének nyilatkozata

Az Aida bemutatójára érkezett számos külföldi vendég és színházi szakember között üdvözölhettük Szegeden Cu Huy-Can elvtársat, a Vietnami Demokratikus Köztársaság művelődésügyi miniszterhelyettesét is, aki a magyarországi kulturális élet tanulmányozására kapott meghívást. A messzi földről, baráti országából érkezett miniszterhelyettes szegedi tartózkodása idején fölkerestük és megkértük, nyilatkozzék szegedi élményeiről és a szabadtéri játékokról. Cu Huy-Can örömmel tett eleget kérésünknek, és a következő nyilatkozatot adta:

— Nagyon boldog vagyok, hogy alkalmam volt megtekinteni Szegedet, ezt a szép magyar várost és mindjárt megragadom az alkalmat, hogy népem nevében testvéri üdvözlétemet fejezzem ki lakosságának, melyet igen kedvesnek és vendégszeretőnek ismertem meg. Mint hivatalból is kulturális ügyekkel foglalkozó személy, igen nagy megelégedéssel tapasztaltam a szegedi kulturális élet fejlettségét. Az Aida bemutató előadásán láthattam, hogy Szeged lakossága messzemenően támogatja a művészetet.

komoly áldozatokat hoz érte,

s emellett művészszerető és műértő.

— E tapasztalatok után nem csodálkozom, hogy Szeged, amely az ország déli határszélén fekszik, egyik központja a magyar kulturális életnek és minden évben meg tudja rendezni a méreteiben és hatásában egyaránt lenyűgöző szabadtéri játékokat. Annyira megtetszett nekem ez az intézmény, hogy máris elhatároztam: ha hivatali minőségemben valamilyen kulturális csoport élén Magyarországra utazhatnék, ragaszkodni fogok ahhoz, hogy vendégszerelésük idején Szegeden is fel-
lépjünk.

— A legösszintébb elismerésemet fejezem ki e kezdeményezés megvalósításáért a város vezetőinek és egész lakosságának, hiszen ez a kulturális fesztivál messze túlnő

Szeged és Magyarország határain.

— Az Aida szegedi bemutatója nagyon nagy hatással volt rám és magával ragadott.

Minden lenyűgöző

volt ebben a produkcióban: a díszletek, a rendezés, de különösen az ének és a játék. Ebből az egy előadásból is következtetni lehet, hogy itt Szegeden képesek a legigényesebb operákat is nemzetközi színvonalon eljátszani.

— És valamit a kitűnő énekesekről és szegedi szereplésükről... Margaret Tynes rabszolgaleány szerepét játszotta a színpadon, de minden túlzás nélkül mondhatom, hogy mi, nézők letünk az ő művészetének »rabszolgái«. Szerepénél fogva a királylányt alakította és énekelte Zenaida Pally, és Aidára, rabnőjére irigykedett, de a valóságban az énekesművészek és a közönség közül igen sokan irigyelték nemes hangját. Luigi Ottolini — Radames — nagyon nagy művész.

Kivételes élmény

e három külföldi vendégművészt és a magyar Svéd Sándort egy produkcióban, egy színpadon látni és hallgatni. Számomra meglepő volt, de igen kellemesen érintett, hogy a Szegedi Nemzeti Színház énekesei mind méltó partnereként szerepeltek a világhírű énekesekkel. A karmester és a zenekar, valamint a kórus nagyon odaadóan, feladatának és szerepének súlyát átérzve játszott és énekel, s így a produkció egészében és részleteiben örök élményem marad.

— Egyet azonban nagyon sajnállok, hogy a saját hibámból későn érkeztem Szegedre és így nem láthattam többet a játékokból. Végtelenül kíváncsi lettem volna magyar témájú és teljesen magyar művészeti gárdával előadott produkcióra is, de ehhez idén nem volt szerencsém. Remélem azonban,

„Sátoros” turisták a Tisza partján

Szegeden az idén biztosították először nagyobb lehetőséget arra, hogy a campingező turisták szép környezetben és civilizált körülmények között üthessenek tábort a Tisza partján. Az Idegenforgalmi Hivatal és a Szegedi Fürdő Vállalat a partfürdő területén biztosított táborhelyet a sátorral érkező vendégeknek. A partfürdőn — az ugyancsak szálláshelynek használatos négy csinos faház mellett —, valamint az újszegedi part más pontjain gyakran alakulnak ki egész kis sátorvárosok a hazai és külföldi turisták sűrűn sorakozó sátraiból.

A természetjáró csoportok ezen a nyáron többször kértek táborhelyet Szegeden és minden esetben kaptak is, igen olcsón és minden bürokrácia nélkül. Csak a partfürdőre érvényes 3 forintos belépőjegyet kell megfizetniük, és ezért használhatják a fürdő összes berendezéseit.

Már több ízben jártak Szegeden szervezett táborozó csoportok, így a Lenin Kohászati Művek KISZ-szervezetének 30 természetjárója, osztrák turisták, Tihanyban nyaraló német fiatalok. Az evezőstúra tagjai ugyancsak sátorvárosban laktak, a vízi sporttelep mellett.

Néhány szegedi vendégnek annyira megtetszett a Tisza-part, hogy egész szabadságidejét itt tölti sátorban, vagy a faházakban.

Egy kirándulás

Moszkva és Bécs között Szegeden

Honthy Hanna a nézőtérén

(Liebmann felvétele)

Legelőbb az autogramgyűjtők vették észre, hogy a zsúfolt nézőtérén ott ül a magyar színművészet »örök csillaga«, Honthy Hanna. Mindjárt körülfogták és aláírást kértek a művésznőtől, aki oly sokszor ajándékozta meg művészetével a közönséget és annyiszor vendégszerelt Szegeden is nagy sikerrel.

Ezúttal azonban nézőként utazott Szegedre Honthy Hanna. Csak szombaton érkezett meg Moszkvából, a Fővárosi Operettszínház vendégszerelése után, és hétfőn reggel már ismét utazott: Bécsbe. E fázasztó két út között csupán egy estére volt itthon — ezt a kis időt használta fel arra, hogy a hírből már jól ismert Szegedi Szabadtéri Játékokat, vagyis legalább annak egy előadását megtekinthesse.

— Mindig nagyon szívesen jöttem Szegedre látogatni és vendégszerelni, mert Szegedet régen ismerem, publikumát szeretem és forró színházi esték emléke köt ide — mondotta Honthy Hanna lapunk műtatársának.

— Nézőként először vagyok itt, fázasztó út után és egy másik hosszú út előtt, de a szegedi Aida élménye minden fáradtságot megért. Halottam hírét annak a nagyarányú előkészületnek, ami hetek óta folyik itt Szegeden és mint színházi ember, mint művész rendkívül kíváncsi voltam: mit produkál Szeged? Bár nem nekem tapolt a hét és fél ezres közönség, a forró sikernek rendkívül örültem. Ez a produkció engem is elbűvölt, aki pedig oly sok gyönyörű színházi estét láttam és játszottam végig.

— Ismét meggyőződtem arról, hogy a szegedi közönség rendkívül hálás a művészi szépet, s alig várom, hogy nekem is ilyen melegen, ilyen őszintén tapsoljanak. Felhasználom ezt az alkalmat arra, hogy szeretettel köszöntsem a szegedi embereket, akik a játékok megrendezésével fáradoztak, akiknek a művészet iránti tiszteletéről mindig nagyon jó véleményem voltam.

Három külföldi művésze ke Tisza» fedélzetén azt vendégünk, Margaret Tynes, nézegeti, hogy illik a fehér virág fekete hajába? (Ugye, szigorú fűvészkerti örök, ez a boldog mosoly megér egy tavirózsát...?)

Rövid pihenő, egy csésze citromos tea után vendégeink meglátogatják a »Szabadság« úszóházat. Motorcsónakok, evezősök körös-körül, Margaret és Zenaida csónakáznai akar, Luigi nem. Rövid vita, s ki lesz a győztes? Pillantsunk a képzelet útjukat, meg nem csordál egy víz színén pompázó fehér tavirózsát, Ottolini jókedvű örei között és a nem tud magyarul, a tilalasan sikló csónak útján hajszul: nagyot billen a csólobogtató langyos szellő kinnak, a lovagias Luigi Ottolini merész mozdulattal tépi le az áhitott tilos virágot. (Csak az ör meg ne lássa! — reszket a kíséret...)

Margaret Tynes útjuk következő állomásán, a »Szó-

Somogyi Károlyné

